

[Alfred Jensen.]

arbejde, at man på forfatningens grund arbejder for at vinde folkeflertallet for en socialistisk politik, for kapitalismens afskaffelse. Jeg ønsker at stille det spørgsmål, fordi jeg ved en tidligere lejlighed har fremdraget Duff Coopers udtalelser om, at hvis der skete politiske begivenheder af den art i Italien, måtte Sovjetunionen gøre sig klart, at så betød det krig mod Sovjetunionen. Derfor må vi have klarhed over, hvad politisk undermineringsarbejde betyder i denne forbindelse. Vil alle bestræbelser, der går ud på at sikre Danmark en anden politik end den, der føres nu, blive betragtet som politisk undermineringsarbejde, og vil de, der deltager i sådanne politiske bestræbelser, blive betragtet som femtekolonnefolk og behandlet derefter?

Jeg vil gerne understrege, hvad vi tidligere har sagt, at hvis denne politik ikke brydes, hvis folkene ikke gør deres meninger og indfyldelse gældende, vil Atlantpolitikken, forsåvidt den får lov til at fortsætte, betyde ikke alene øget oprustning, men den vil også betyde, at der udløses en ny, tredje verdenskrig.

Men bortset fra dette ønsker jeg også at gøre opmærksom på de uhyre omkostninger, som denne politik lægger på vort land. Jeg hørte meget vel, at det ærede medlem hr. Rasmus Hansen for at overtale os om, at vi slap billigt, nævnte en hel del om militærudgifterne i andre lande, først og fremmest og mest udførligt Sverige. Det kan man selvfølgelig forlyste sig med, men jeg tror, det ærede medlem skal gøre sig klart, at de tal, vi har her i dag, er ikke de tal, der kommer til at gælde, når der virkelig skal betales for oprustningen. Dette her — det indrømmer jo også forsvarsministeren — er ikke de endelige tal; han tør ikke garantere for, at de 550 mill. kr. — eller 650 mill. kr., når man tager anlægsudgifterne med — kan holde fremente, og det forstår jeg såre vel, for når man ser på det, der er nedfældet på papiret her, og hører de ting, der er fremkommet om militæret, forstår man så udmærket, at der ikke er megen sandsynlighed for, at de her nævnte udgiftsbeløb vil holde. Tænk alene på, hvad hærens motorvognpark vil komme til at sluge af penge. Til et regiment vil der gå 1 000 motorvogne, og udgiften for hver kilometer, en sådan motor-

vogn kører, beløber sig til 1 kr. Vi skal have 11 fodfolksregimenter, og de andre enheder skal vel også motoriseres; jeg tænker ikke på flyvevåbnet, men jeg tænker på de andre led indenfor landhæren. Det er sikkert ikke for meget at sige, at der vil blive indkøbt og sat i drift en 15 000 vogne, og selv om de kun kører 10 km om dagen, så vil, inden man får tid til at give mandskabet uddannelse, at anskaffe materiel, ammunition o. s. v., alene udgifterne til hærens motortransport andrage 50—60 mill. kr. årlig. Og tænk på den udvidelse, ministeren agter at foretage; han taler om ekstra 2 000 mand og nævner et beløb af 14 mill. kr. Men der er jo tale om betydeligt større udvidelser; og hvad skal der ikke anskaffes og anvendes af civil arbejdskraft? Jeg tror, man skal gøre sig klart, at de tal, der her nævnes, ikke holder, og jeg læser også ud af ministerens tale, at han ikke vil give nogen som helst garanti herfor. Han erklærer selv, at det første af de lovforslag, der ligger på bordet her, kun er en rammelov, d. v. s. man kan putte, hvad man ønsker, ind i denne lov, og hvad der bliver puttet deri, det ved vi godt: det er det, Atlantrådet på USAs kommando forlanger vi skal komme i en sådan ordning. Og det nytter jo ikke, at man står op her og forklarer — jeg tror nu heller ikke, man vil gøre det —, at hermed har man nået grænsen. Nej, man har ikke nået grænsen, og den dag USA kommer og forlanger øget beredskab, øgede udgifter, siger regeringen og rigsdagsflertallet ja til en sådan forøgelse. Derfor er det billigt at stå op og sammenligne militærudgifter i andre lande med de militærudgifter, Danmark efter planen vil komme til at afholde i indeværende finansår, al den stund vi her kun står ved begyndelsen og vil komme til at stå overfor langt, langt større udgifter.

Jeg vil i denne forbindelse også gøre opmærksom på, at de udgifter, der her nævnes, er jo ikke alle de militære udgifter, vi har. Ministeren gør selv opmærksom på, at der er udgifter udover dem, han har nævnt; han nævner derudover udskrivningsvæsenet, han nævner indkvarteringen, han nævner pensioneringen. Og jeg vil føje til, at der også på socialministeriets budget er udgifter som følge af militærordningen.

Dertil kommer civilforsvaret, hvis udgif-